

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/908/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313201370
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1313201370.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu: JUDr. Michaela Kráľová a JUDr. Ivana Jahnová v právnej veci žalobkyne: maloletá Q. K. F. T., bytom H. D. Č.. XXX/XX, N. Z., zastúpená rodičmi ako zákonnými zástupcami Z. K. B. D. G. D. T., zastúpená JUDr. Laura Bíróová, advokátkou so sídlom Klincová 37/B, Bratislava, proti žalovaným: 1/ PRVÁ SLOVENSKO-ČESKÁ, s. r. o., so sídlom Škultétyho č. 16, Bratislava, IČO: 36728845, zastúpený advokátskou kanceláriou Dušan Daňový, advokát, s. r. o., so sídlom Námestie M. Benku 15, Bratislava, IČO: 47241471, X/ A. E. - COCARDA, so sídlom Kozia 601/9, Bratislava, IČO: 32645414, o náhradu škody vo výške 2.565,20,- eur, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 11C/17/2013-111 zo dňa 24.6.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave z r u š u j e a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č.k. 11C/17/2013-111 zo dňa 24.6.2014 uložil žalovanému 1/ a žalovanému 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2.565,20 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 945,31 eur. Žalobou doručenou súdu dňa 5.2.2013 sa maloletá žalobkyňa, zastúpená zákonnými zástupcami rodičmi, domáhala, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť jej sumu 2.565,20 eur ako bolestné a náhradu škody, z dôvodu, že počas letných prázdnin na Slovensku sa chcela naučiť jazdiť na koni. O možnosti výuky jazdy na koni sa jej matka informovala prostredníctvom internetu a našla kontakt na poskytovanie tejto služby. Matka sa telefonicky informovala o možnosti výuky jazdy na koni pre dieťa a dňa 31.7.2012 sa dostavili do areálu žalovaného 1/, označeného ako Č. K. na K. V. Č.. XXX N. C., kde ich čakal a bol prítomný žalovaný 2/, ktorý sa predstavil ako tréner. Maloletá žalobkyňa absolvovala súkromnú jazdu a matka následne zakúpila kurz výuky jazdy na koni za 50,- eur. Matka obdržala príjmový pokladničný doklad vystavený žalovaným 1/ a zľavnený kupón vystavený na výuku jazdy na koni v rozsahu 10 hodín. Po úhrade dohodnutej ceny absolvovala maloletá prvú hodinu tréningu jazdenia bez problémov. Druhá hodina sa uskutočnila dňa 5.8.2012 o 11-tej hodine a tréner p. E. sa venoval žalobkyni približne do 11:45 hod. a výuka prebiehala tak, že žalobkyňa sedela v sedle na koni s menom M. a tréner koňa vodil do kruhu v ohrade. Okrem tohto koňa tam bola aj druhá neosedlaná a nepriviazaná kobyľa. Približne 15 minút pred koncom hodiny, tréner odobral koňovi vôdzku, aby si žalobkyňa zvykla sedieť na koni aj bez toho, aby koňa viedol tréner. Kobyľa, ktorá bola v ohrade sa rozbehla ku koňovi, na ktorom sedela žalobkyňa, obidva kone sa rozbehli v dôsledku čoho žalobkyňa spadla a došlo k tomu, že ju kôň kopol, resp. na ňu stúpil. Matka maloletej žalobkyne bola v šoku a požiadala p. E., aby ju vzal do nemocnice, odviezol ich na pohotovosť, ihneď odišiel a o stave žalobkyne ako svojej žiačky sa viac neinformoval. Zdravotný stav maloletej bol vážny, nemocnica zabezpečila prevoz do nemocnice na Kramároch, bolo zistené že žalobkyňa má pohmnoždenú pravú stranu pľúc, prepichnuté zlomeným rebrom a vnútorne krváca. Na jednotke intenzívnej starostlivosti bola 4 dni a potom bola hospitalizovaná do 21.8.2012 na detskej chirurgii. Od 21.8.2012 do 24.8.2012 bola hospitalizovaná na špecializovanej klinike vo Viedni a následne prepustená do domácej liečby,

s tým že musí chodiť na pravidelné kontroly. Po ukončení liečenia, žalobkyni bolo vystavené bodové hodnotenie za bolesť pri úraze v lekárskom posudku detského lekára Z.. Z. Š. zo dňa 29.10.2012, podľa ktorého vyzvala právna zástupkyňa žalobkyne žalovaných, na úhradu bolestného a vrátenie hodnoty kupónu, spolu vo výške 2.565,20 eur. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaní porušili svojim konaním ust. § 415 Obč. zákonníka a zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobili porušením právnej povinnosti. Žalovaní 1/ a 2/ prevádzkovali živnosť, výuka jazdy na koni, ktorá je živnosťou viazanou, a to bez živnostenského oprávnenia a porušili bezpečnostné predpisy, nakoľko v priestore kde prebiehala výuka, boli prítomné aj iné kone a tiež nevenovali pri výuke potrebnú pozornosť a starostlivosť. Podľa žalobkyne žalovaní zodpovedajú za spôsobenú škodu aj podľa § 420 ods. 1 písm. a/ Obč. zákonníka. Žalobkyňa si uplatňuje nárok na náhradu škody na zdraví podľa § 444 Obč. zákonníka, podľa ktorého sa pri škode na zdraví jednorázovo odškodňujú bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhradu škody vo výške 50,- eur za zakúpenie zálohového kupónu, si žalobkyňa uplatňuje z dôvodu, že cenu služby riadne uhradila a služba jej poskytnutá nebola z dôvodu na strane žalovaných, čím došlo k zníženiu majetku žalobkyne o žalovanú sumu. Pri uplatnení tohto nároku na náhradu vecnej škody vychádzala z ust. § 443 Obč. zákonníka. Žalobkyňa si nárok na náhradu škody uplatnila proti obidvom žalovaným, v súlade s ust. § 438 ods. 1 Obč. zákonníka podľa ktorého ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. Žalovaný 1/ žiadal žalobu zamietnuť, z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie. Namietal príjmový pokladničný doklad, pretože nemá informáciu, kto tento doklad vystavil a komu patrí podpis na doklade a uviedol, že neprevádzkuje jazdeckú školu, ale iba prenajíma stajne a výbehy žalovanému 2/.

2. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa dňa 5.8.2012 pri výuke jazdy na koni, ktorú viedol A. E. spadla z koňa, pričom utrpela úraz, pre ktorý bola hospitalizovaná. Táto skutočnosť nebola v konaní sporná. Ďalej súd z potvrdenia Z.. Z. Š. zo dňa 29.10.2012 zistil, že bodové hodnotenie za bolesť pri úraze zo dňa 5.8.2012 roztrhnutie pľúc, poúrazový zavretý neumortorakt, predstavujú spolu 160 bodov. Zo zmluvy o nájme priestorov na uskladnenie a výbeh koní zo dňa 1.7.2012 súd zistil, že žalovaný 1/ zmluvu uzavrel s fyzickou osobou A. E. za účelom ustajnenia a chovu koní. Predmetom zmluvy bolo ustajnenie koňa menom L. B. D. s hviezdou. Z druhej žalovaný 1/ predloženej zmluvy o nájme priestorov na uskladnenie a výbeh koní zo dňa 1.7.2012 súd zistil, že táto zmluva sa týkala koňa menom Z. Q. s hviezdou. Žiadne iné zmluvy, ktoré by preukazovali nedostatok jeho pasívnej legitímácie, žalovaný 1/ súdu nepredložil. Dňa 31.7.2012 bol vypísaný príjmový pokladničný doklad žalovaného 1/, ktorý preukazuje prijatie sumy 50,- eur s dôvodu úhrady kupónu. Kupón pre výučbu jazdy na koni, zľavnený bol v hodnote 50,- eur, na kupóne je uvedené telefónne číslo, ktoré patrí žalovanému 1/ a na jeho druhej strane je uvedené číslo účtu žalovaného 1/. Na výzvu právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 4.12.2012, konateľka spoločnosti žalovaného 1/ odpovedala listom zo dňa 15.1.2013, že spoločnosť žalovaného 1/ uzavrela zmluvu o prenájme časti areálu za účelom ustajnenia koní s trénerom A.. A. E.. Podľa jej názoru nenesie žiadnu zodpovednosť za úraz žalobkyne a žalovaný 2/ poskytuje svoje služby prostredníctvom spoločnosti a živnostenského oprávnenia a žalovaný 1/ v danej veci vystupuje iba v postavení prenajímateľa priestorov. Matka žalobkyne v konaní uviedla, že kontakt na výučbu našla na internete a telefonovala priamo s p. E. a dohodli sa na stretnutí v Čunove. Stretli sa osobne s p. E., ktorého oboznámila so zručnosťami svojej dcéry a jej vekom. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne, matky, komunikovala so žalovaným 2/ a potvrdenie o zaplatení za výučbu jazdy na koni jej vystavil žalovaný 1/. Žiadne iné relevantné skutočnosti v konaní preukázané neboli. Preto súd uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obaja žalovaní zodpovedajú za spôsobenú škodu. Súd ich zodpovednosť posúdil v zmysle § 420 písm. a/ Obč. zákonníka z dôvodu, že prevádzkovú činnosť je v záujme ochrany poškodených osôb potrebné vykladať v širšom zmysle, že ide o každú fakticky vykonávanú činnosť spojenú s prevádzkou právnickej alebo fyzickej osoby a to bez ohľadu na to, či ide o činnosť povolenú alebo nepovolenú. V prejednávanej príhode obaja žalovaní deklarovali oprávnenie na výuku jazdy na koni, povinnosťou žalobkyne nebolo skúmať, či oprávnenie je faktické alebo iba deklarované. Práve pri činnosti, ktorá má prevádzkovú povahu, bola žalobkyni spôsobená škoda. Žalobkyňa preukázala bodové ohodnotenie bolesti, výpočet náhrady je v súlade so zákonom (2 % zo 786,- eur predstavujú čiastku 15,72 eur), a preto súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni čiastku 2.515,20 eur (160 x 15,72 eur). Žalobu o zaplatenie 50,- eur z dôvodu, že žalobkyňa zaplatila za výučbu jazdy na koni a v dôsledku úrazu sa jej nezúčastnila, súd posúdil ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Obč. zákonníka, nakoľko ide o majetkový prospech získaný plnením s právneho dôvodu ktorý odpadol. Plnenie prijal žalovaný 1/, výučbu uskutočňoval žalovaný 2/, preto súd zaviazal oboch žalovaných na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 50,- eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej

žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia vyčísleného podľa vyhlášky
Z.z. v sume 945,31 eur.

č. 655/2004

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie z dôvodov skutkových ako aj procesných podľa §-u 220 O.s.p. zmenil vo vzťahu k žalovanému 1/ tak, že z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalobu zamietne. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2.565,20,- eur a nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 945,51,- eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Podľa odvolateľa súd rozhodol vecne nesprávne, keď pochybil pri rozhodnutí o pasívnej legitímácii žalovaného 1/. Zdôraznil, že v čase vzniku škodovej udalosti bol žalovaný 1/ len správcom areálu bývalého družstva v Čunove, kde sa nachádza stajňa a výbehy pre kone, na základe Zmluvy o nájme nebytových priestorov a o ich správe zo dňa 5.3.2012. Žalovaný 1/ v tom čase nedisponoval jazdeckou licenciou oprávňujúcou prevádzkovať akýkoľvek jazdecký výcvik. Takéto oprávnenie - licenciu mal žalovaný 2/, ktorý dňa 1.7.2012, teda pred vznikom škodovej udalosti, uzatvoril so žalovaným v 1/ Zmluvu o nájme priestorov na ustajnenie a výbeh koní. Poukázal výpis zo živnostenského registra - A. E. - poskytovanie Služieb súvisiacich so starostlivosťou o zvieratá. V bode 23 uvedenej Zmluvy o nájme „ H. za Š. na E.X., Z. B. T. X. T. K. N. S. Č. K. S. H. za S. T. Č. Ú. X., E. E. M. S. A., Z.L. K. E., X. E., B. S. N. P. Č. N. B. Č. K. „ X/ S. na T. F. K. S. - N. A. na E., E. Č. N.N. A. K. E., B. B. X. E. Q. N. V. N. K. C. P. N.. R. Č. S. S. K. L.. K.Q.X., E. Z. K. T. X. N.L. A. na E.. S. na T. X. S. X. S. Z. K. L.. K.Q.X.. B. A. E. - L.. Na P. K. K. A.- L., E. Z. Ž. X/ T., C. S. pre N. A. na E. N. D. Z. XX Q., X. Č. C. T. T. Ž. X., H. B. V. E. na Ž. X/ K. H. na P. K.H.. M. X.X.XXXX T. T. Ž., E. C. na N. K. K. Ž., T. Ž. X/ K. N. Ž.. S. C. Ž. X/ N. X. R., Ž. Ž.B. H. N. S., H. C. S. E. N..

4. V podanom odvolaní žalovaný 1/ tvrdil, že svojim konaním nezavinil vznik škodovej udalosti žalobkyne, a ani sa ničím na prevádzkovej činnosti žalovaného 2/ nepodieľal. Podmienkou zodpovednosti za vznik škody je príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného 1/ a následkom. Žiadna takáto súvislosť z dokazovania nevyplýva. V prípade, ak odvolací súd vysloví záver, že je potrebné vypočítať žalovaného 2/ na okolnosť, z akého dôvodu použil príjmový doklad s pečiatkou žalovaného 2/, navrhuje vec zrušiť a vrátiť prvoinštančnému súdu na nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu žalovaného 1/ sa písomne, prostredníctvom právnej zástupkyne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 11C/17/2013-111 z 24.6.2014, ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 131,15 eur. Vo vyjadrení žalobkyňa uviedla, že žalovaný 1/ namieta svoju pasívnu legitímáciu s odôvodnením, že záväzkový vzťah bol založený medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ na základe tej skutočnosti, že maloletá žalobkyňa, zastúpená svojou matkou, uzavrela zmluvu o výuke jazdy na koni prostredníctvom zľavového portálu K.L., K.Q.X. - X. T. K.. Na podporu tohto tvrdenia žalovaný 1/ založil listom z 19.6.2014 do spisu dôkazy, a to zmluvu o prenájme obchodnej platformy a o sprostredkovaní P.-XXXX, vzor vouchera, a faktúru č. XXXXX. Žiadny z dokladov predložených žalovaným 1/ listom z 19.6.2014 nepotvrďuje skutočnosť tvrdenú žalovaným v 1/, že záväzkový vzťah bol uzavretý medzi žalobkyňou a žalovaným 2/. Žalobkyňa poukázala na skutočnosti, uvedené v jej návrhu zo dňa 5.2.2013, i na výpoveď jej matky na pojednávaní dňa 27.6.2013 o tom, že zmluva o výuke jazdy na koni nebola uzavretá prostredníctvom zľavového portálu cez internet, ale bola uzavretá dňa 31.7.2012 medzi žalobkyňou, zastúpenou jej zákonnou zástupkyňou - matkou a žalovaným 1/ v prevádzkarni žalovaného 1/. O skutočnosti uzavretia zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ svedčí kupón pre výuku jazdy na koni vyhotovený žalovaným 1/ a príjmový pokladničný doklad zo 31.7.2012 vyhotovený žalovaným 1/ preukazujúci prevzatie dohodnutej ceny výuky vo výške 50,- eur od žalobkyne. Podľa žalobkyne je irelevantné, kto v mene žalovaného 1/ kupón a príjmový pokladničný doklad vyhotovil a žalobkyni odovzdal, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 16 Obchodného zákonníka, podľa ktorého podnikateľ zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená. Žalobkyňa zdôrazňuje, že k zaplateniu ceny výuky jazdy na koni a k prevzatíu kupónu došlo v prevádzkarni žalovaného 1/. Z uvedených dôvodov sú listinné dôkazy založené do spisu právnym zástupcom žalovaného 1/ listom dňa 19.6.2014 irelevantné. Tvrdenie žalovaného 1/, uvedené v odvolaní, že žalovaný 2/ disponoval jazdeckou licenciou oprávňujúcou prevádzkovať akýkoľvek jazdecký výcvik, je nepravdivé. Žalobkyňa vo svojej žalobe, vrátane jej príloh, dostatočným spôsobom zdokumentovala skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy, ako i v čase keď sa stal úraz žalovaní nedisponovali oprávnením na činnosť „ A. na E.. Obrana odvolateľa, spočívajúca v poukaze na zmluvy o nájme priestorov na ustajnenie a výbeh koní

zo dňa 1.7.2012, najmä na ich bod 23.) rovnako neobstojí, nakoľko, odhliadnuc od skutočnosti, že tento bod zmluvy je v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi zodpovednosť za škodu, zaväzuje len jej účastníkov, a to žalovaného 1/ a žalovaného 2/.

6. Neobstoja ani tvrdenia žalovaného 1/, že matka žalobkyne zatajila skutočný vek žalobkyne, v tomto smere vypovedala matka žalobkyne na pojednávaní dňa 27.6.2013 tak, že oboznámila žalovaného 2/ so zručnosťami žalobkyne a jej vekom pred začatím výuky a následne bola uzavretá zmluva o výuke jazdy na koni a zaplatená dohodnutá cena za výuku vo výške 50,- eur. Čo sa týka návrhu žalovaného 1/, že je potrebné v konaní vypočuť ako účastníka konania žalovaného 2/, žalobkyňa poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný 1/ v priebehu celého konania nikdy nenavrhol vykonanie dôkazu - výsluch žalovaného 2/. Podľa žalobkyne pre posúdenie veci je irelevantné či žalovaný 1/ svojim konaním zavinil alebo nezavinil vznik škodovej udalosti, nakoľko v danom prípade ide o náhradu škody spôsobenú prevádzkovou činnosťou a ide o zodpovednosť objektívnu a nie subjektívnu.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, pri preskúmaní veci bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj C.s.p.), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, Občiansky súdny poriadok.

9. Podľa § 470 ods. 1, 2, C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. V danom prípade odvolacie konanie začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený ku dňu 30.6.2016. V zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bol odvolací súd rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Rovnakým spôsobom upravuje rozsah preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu aj Civilný sporový poriadok v § 379 písm. a) a § 380 ods. 1. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný 1/, a preto na základe jeho odvolania a dôvodov, ako bolo uvedené vyššie, skúma odvolací súd správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

11. Okresný súd skúmal splnenie predpokladov pre žalobkyňou navrhované uloženie povinnosti, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 2.565,20 eur.

12. Okresný súd pri právnom posúdení veci podľa ustanovia § 420a Občianskeho zákonníka vychádzal zo záveru, že prevádzkovú činnosť je v záujme ochrany poškodených osôb potrebné vykladať v širšom zmysle, že ide o každú fakticky vykonávanú činnosť, spojenú s prevádzkou právnickej alebo fyzickej osoby a to bez ohľadu na to, či ide o činnosť povolenú alebo nepovolenú. Podľa zistenia súdu, v prejednávanej veci obaja žalovaní deklarovali oprávnenie na výuku jazdy na koni, povinnosťou žalobkyne nebolo skúmať, či oprávnenie je faktické alebo iba deklarovane. Práve pri činnosti, ktorá má prevádzkovú povahu, bola žalobkyni spôsobená škoda. Okresný súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obaja žalovaní zodpovedajú za spôsobenú škodu.

13. V súvislosti s uvedeným záverom súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 1/, ktorý namietal nedostatok jeho vecnej legitímácie v danej veci, ktorou sa však súd prvej inštancie nezaoberal a v rozhodnutí zaviazal obidvoch žalovaných na zaplatenie náhrady škody, bez dostatočného odôvodnenia svojho skutkového a právneho záveru.

14. Podľa odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, súd vychádzal z toho, že žalobkyňa, respektíve jej zákonná zástupkyňa, komunikovala so žalovaným 2/ a potvrdenie o zaplatení za výučbu jazdy na koni jej vystavil žalovaný 1/. Žiadne iné relevantné skutočnosti v konaní preukázané neboli. Preto súd uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obaja žalovaní zodpovedajú za spôsobenú škodu

15. Rozhodnutie okresného súdu je tak nepreskúmateľné i v časti týkajúcej sa solidárnej zodpovednosti oboch žalovaných. Nevyplýva z neho, z akých skutkových záverov túto zodpovednosť súd vyvodil. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

16. V odôvodnení rozsudku uvedený skutkový a právny záver o preukázaní spoločnej zodpovednosti žalovaných, ale súd odvodil zo sporných tvrdení strán sporu a zrejme nejasnosti sú aj v žalobkyňou tvrdenej zodpovednosti obidvoch žalovaných, pričom okresný súd si ani pre dostatočné dokazovanie v danej veci nezabezpečil vyjadrenie žalovaného 2/, ktorý dňa 12.5.2014 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 13.5.2014 pre jeho zlý zdravotný stav, určený termín kontroly u lekára v deň pojednávania a nepriaznivú finančnú situáciu, keď jeho starobný dôchodok vo výške 202,- eur podlieha exekúcii. Okresný súd sa ďalej nezaoberal zabezpečením výsluchu žalovaného 2/ prípadne i výsluchom dožiadaným súdom, vzhľadom na jeho zdravotný stav a sociálnu situáciu a vo veci dňa 24.6.2014 rozhodol v neprítomnosti žalovaných, i keď právny zástupca žalovaného 1/ žiadal pojednávanie dňa 24.6.2014 odročiť, pre jeho potrebnú účasť na inom pojednávaní, keď nemôže čakať za začiatok pojednávania s omeškaním v tejto veci. Okresný súd pojednával v neprítomnosti žalovaných 1/ a 2/ a vo veci rozhodol.

17. Odvolací súd v tomto prípade zastáva názor, že tvrdenia žalobkyne v predmetnej veci, bolo potrebné v rámci dokazovania konfrontovať s vyjadreniami obidvoch žalovaných k danej veci, i vzhľadom na to, že súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy spoločne a nerozdielne.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu, takýto záver okresného súdu o tom, že žalovaní 1/ a 2/ zodpovedajú za náhradu škody spoločne a nerozdielne, bolo potrebné dostatočne odôvodniť, pretože tento záver súdu je nepreskúmateľný.

19. V posudzovanej veci otázka spoločnej zodpovednosti súvisí s ustanovením § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

20. Súd prvej inštancie pri vyhovení žalobe vychádzal iba zo skutkových tvrdení žalobkyne, ale v rámci dokazovania sa nezaoberal už ďalšími námietkami žalovaného 1/ a pre svoje rozhodnutie si nezabezpečil dostatočný podklad výsluchom žalovaného 2/, ktoré boli pre rozhodnutie súdu podstatné.

21. Podľa § 125 a § 127 ods. 1 O.s.p. platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

22. Poukazujúc na uvedené tak odvolací súd hodnotí názor súdu prvej inštancie o určení spoločnej zodpovednosti žalovaných 1/ a 2/ ako predčasný. Žalovaný 1/ v podanom odvolaní preto opodstatnene namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom, v otázke spoločnej zodpovednosti žalovaných za škodu, v súvislosti s uložením povinnosti žalovaným spoločne a nerozdielne, s prihliadnutím na odvolaciu námietku žalovaného 1/ týkajúcu sa jeho vecnej legitímácie v danej veci. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný), a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú ide v konaní. Ak v konaní vyjde najavo, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, súd žalobu bez ďalšieho zamietne. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca domnieva, že subjekt, proti ktorému jeho žaloba smeruje, je účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či ním skutočne je alebo nie je.

23. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Procesnoprávny rámec uvedeného práva predstavujú

predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 O.s.p., m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

24. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p.

25. V súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. musí súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku. Súd sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutkové okolnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery. Právne závery súdu prvej inštancie môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav. Účelom odôvodnenia rozsudku je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia.

26. Požiadavka, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, patrí medzi základné atribúty spravodlivého procesu. Za nedostatočne zdôvodnený rozsudok možno považovať rozsudok, kde dôvody úplne alebo čiastočne absentujú, ale aj, kde je extrémny nesúlad medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípadne, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, alebo zistenia sú uvedené len všeobecne, súhrnne bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené.

27. Aby sa nedostatok dôvodov dal posúdiť ako porušenie spravodlivého súdneho procesu, ktoré je neakceptovateľné a stane sa dôvodom pre zrušenie rozhodnutia, musí dosiahnuť určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

28. Keďže súd prvej inštancie nedostatočne vyriešil základný predpoklad žaloby o uloženie povinnosti na náhradu škody žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne, ku dňu svojho rozhodovania neoveril dostatočným spôsobom pravdivosť skutkových tvrdení žalobkyne voči obidvom žalovaným, ale do svojho rozhodnutia bez ďalšieho prevzal tvrdenia žalobkyne týkajúce sa uplatnenej náhrady škody voči žalovaným, ktoré neposúdil ako jeden z dôkazných prostriedkov v súlade s ostatnými predloženými a tvrdenými dôkazmi zo strany žalovaného 1/ a nezistil výsluchom žalovaného 2/ jeho stanovisko ku skutkovým tvrdeniam žalobkyne aj žalovaného 1/ v danej veci a v súlade s predloženými písomnými dôkazmi založenými v spise, svoje skutkové a právne závery v rozhodnutí neodôvodnil dostatočným spôsobom, možno uzavrieť, že napadnutý rozsudok vyššie uvedenú vadu spravodlivého súdneho procesu má a toto pochybenie nie je možné napraviť odvolacím súdom.

29. Vzhľadom k tomu, že nebola v konaní správne a dostatočne ustálená otázka nároku žalobkyne na náhradu škody, vrátane otázky uloženia spoločnej zodpovednosti žalovaných, odvolací súd sa nezaoberal v tomto štádiu konania správnosťou ďalších záverov súdu prvej inštancie k veci samej, ktoré namietol žalovaný 1/ vo svojom odvolaní.

30. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. V zmysle uvedeného ustanovenia, odôvodnenie rozhodnutia musí sledovať účel vyložiť opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku súdu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia z hľadiska možnosti preskúmania rozhodnutia na podklade opravného prostriedku.

32. Ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. dáva dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. Z hľadiska úplnosti odôvodnenia sa žiada, aby odôvodnenie obsahovalo najmä stručné a výstižné prednesy strán sporu a ich konečné návrhy, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal preukázané a právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení.

33. Nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu, spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom. O odňatie možnosti konať pred súdom ide v prípade nesprávneho postupu súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým (postupom) sa strane sporu odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia subjektu občianskeho súdneho konania, ktoré mu priznáva platná právna úprava, za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

34. Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p. zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd ustáli otázku žalovaným / namietaného nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v danej veci, zároveň s dostatočným odôvodnením rozhodnutia o tejto otázke a bude sa opätovne zaoberať dôvodnosťou skutkových a právnych tvrdení strán sporu v predmetnej veci.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (ust. § 396 ods. 3 C.s.p.).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).